

Mødet genoptaget kl. 18¹⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (*Poul Hartling*): I indledningen til min redegørelse indbød jeg til bred enighed om den danske udenrigspolitik, og jeg kan da på en lang række punkter konstatere, at der er en sådan enighed til stede. Jeg takker det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som på sin kyndige og klare måde gav udtryk for enighed og tilslutning til mine synspunkter på en række punkter. Jeg lægger vægt på dette med enigheden, og derfor glæder jeg mig derover.

Jeg skal i øvrigt ikke prøve på at gøre dette til noget langt indlæg, men vil gerne svare så ordentligt, jeg kan, på de spørgsmål, der er stillet.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup spurgte, om han kunne forstå det sådan, at Danmark var indstillet på at underskrive ikke-spredningsaftalen. Det er rigtigt forstået ud fra min redegørelse; men for øvrigt forstår jeg, at ministeren for nedrustnings-spørgsmål vil gøre nogle bemærkninger om denne side af sagen.

Der blev spurgt, om jeg ville sige noget om den civile indsats efter krigen i Vietnam, om, hvad vi så kunne gøre fra Nordens side; det samme spørgsmål blev stillet af det ærede medlem fru Else-Merete Ross og jeg tror også af en enkelt anden ordfører, og jeg vil gerne svare under ét på det. Det er ikke så forfærdelig meget, jeg kan sige om det, men dog noget.

Der er som sagt nedsat en nordisk studie-gruppe, foreløbig på embedsmandsplan, med deltagelse fra landenes udenrigsministerier og de respektive organer for teknisk samarbejde med udviklingslandene for at drøfte, om man kan gøre en fælles indsats på det humanitære og tekniske område for at yde bistand til det land, som har lidt så hårdt. Man har haft et møde i København i fjor, og man har haft et igen nu i februar i Stockholm. Man har i første række prøvet på at planlægge den humanitære bistand i den akutte situation, men også overvejet, hvordan man mere langsigtet kunne give en omfattende, egentlig teknisk bistand. Man er enig om at lægge vægt på, at denne

hjælp skal være fuldstændig upartisk. Man er også enig om, at hjælpen skal ydes, så vidt det nu kan gøres, efter at man har undersøgt, hvilke behov der har den højeste prioritet. Man er i kontakt med Røde Kors, og man har også været i kontakt med det internationale Røde Kors i Genève. Man har også drøftet mulighederne for at forberede hjælpeaktionen ved at oplagre hjælpemateriel og uddanne og rekruttere personel, men det er altså endnu på overvejsens eller undersøgelsens stadium. Snarest vil vi også tage op til drøftelse i regeringens økonomiudvalg finansieringen af den danske deltagelse. Det er vist, hvad jeg i korthed kan sige om det.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup fremsatte en mild og forsigtig kritik af, at jeg ikke havde fremført det memorandum, der drejede sig om de fredsbevarende styrker, i det udenrigspolitiske nævn. Må jeg lige så mildt afvise kritikken og oplyse, at der ikke har været noget ønske om at holde dette memorandum uden for det udenrigspolitiske nævn, og at memorandummet blev offentliggjort og udsendt i pressen med en pressemeddelelse den 20. marts. Vi havde møde i udenrigspolitisk nævn den 26. marts og kunne naturligvis meget let dér have redegjort for det, men fandt ikke anledning til det, for dette memorandum er rent refererende eller deskriptivt, hvad det ærede medlem selv antydede muligheden af; det forklarer, hvordan vore fredsbevarende styrker opstillet og uddannet, deres omfang osv., og det er blevet afleveret med den hensigt, også hos de andre nordiske lande, i FN at bidrage til debatten. Der var altså ikke noget nyt i dette memorandum, og derfor var der ingen grund til at forelægge det i nævnet.

De markedssynspunkter, det ærede medlem gav udtryk for, kan jeg være enig i.

Der er stillet en række spørgsmål om øst-vest kontakterne og den europæiske sikkerhed. Jeg vil i den forbindelse gerne gentage, at regeringen er positivt indstillet til afholdelsen af en konference om europæisk sikkerhed, når den er således forberedt og mulighederne sådan, at der er udsigt til et positivt resultat. Det er også, som jeg tilføjede, en selvfølge, at vore allierede USA og Canada skal deltage i en sådan konference og i forberedelserne til den.